

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 514/2015
09.07.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Радослава Петровића и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Ј., због кривичног дела крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ј., адвоката Д.П. из Ј., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини 4К. бр. 92/13 од 04.12.2013. године и Вишег суда у Јагодини Кж1-407/14 од 27.02.2015. године, у седници већа одржаној дана 09.07.2015. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ј., адвоката Д.П., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини 4К. бр. 92/13 од 04.12.2013. године и Вишег суда у Јагодини Кж1-407/14 од 27.02.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини 4К. бр. 92/13 од 04.12.2013. године, окривљени С.Ј. оглашен је кривим за кривично дело крађа из члана 203. став 1. Кривичног законика (КЗ), за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца, а узета као утврђена казна затвора у трајању од три месеца по пресуди 2К-740/10 од 04.02.2011. године и окривљеном изречена условна осуда тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од 5 – пет месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 2 – две године рачунајући од правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Окривљени је обавезан на плаћање суду трошкова кривичног поступка и то паушала у износу од 1.500,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, док је оштећена ЕД Јагодина упућена да имовинско правни захтев према окривљеном остварује у парничном поступку.

Виши суд у Јагодини, пресудом Кж1-407/14 од 27.02.2015. године, одбио је као неосновану жалбу бранилаца окривљеног С.Ј., адв. Д.П. и пресуду Основног суда у Јагодини 4К. бр. 92/13 од 04.12.2013. године потврдио.

Бранилац окривљеног С.Ј., адв. Д.П., поднео је захтев за заштиту законитости против пресуде Вишег суда у Јагодини Кж1-407/14 од 27.02.2015. године, због повреде закона – члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и донесе пресуду којом ће преиначити наведену пресуду Вишег суда у Јагодини донету по редовном правном леку и ослободити окривљеног С.Ј., а из овако датих разлога за подношење захтева и предлога у погледу одлуке надлежног суда о истом, произилази да се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног односи и на првостепену пресуду основног суда у Јагодини 4К. бр. 92/13 од 04.12.2013. године.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. С.Ј., адв. Д.П., је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је побијаном другостепеном пресудом учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, по питању да ли је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити, јер је окривљени оглашен кривим за кривично дело крађе, а у оптужном предлогу јавног тужиоца од 23.04.2013. године, описана је животна ситуација која је у члану 156. Закона о енергетици предвиђена као самовласно прибављање права, па дело које је окривљени извршио евентуално може бити кривично дело самовлашће из члана 330. став 1. КЗ.

Изложени наводи захтева, по оцени Врховног касационог суда, нису основани. Ово из разлога што из чињеничног описа дела у изреци првостепене пресуде, сагласног опису у оптужном акту, измењеном поднеском од 23.04.2013. године, произилазе сва законска обележја кривичног дела крађа из члана 203. став 1. КЗ за које је окривљени оглашен кривим, како објективна обележја која се односе на радњу извршења дела – одузимање туђе покретне ствари (електричне енергије), на начин што је окривљени, након брисања из евиденције купаца и демонтажа његовог прикључка на нисконапонску мрежу, без одобрења ЕД Јагодина извршио прикључење свог објекта на нисконапонску мрежу спајањем проводника свог кућног прикључка са проводницима нисконапонске мреже и неовлашћено, у означеном периоду, без евидентирања потрошње користио електричну енергију за своје потребе, чија је вредност 69.804,00 динара, тако и субјективна обележја дела која се тичу свести окривљеног о делу и забрањености истог и намере окривљеног да присвајањем туђе покретне ствари прибави себи противправну имовинску корист.

Налазећи, из изетих разлога, да побијаним правоснажним пресудама није учињена повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на коју се, неосновано, указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окр. С.Ј., Врховни касациони суд је, на основу чл. 490. и 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.